

РЕШЕНИЕ

№ 5008

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4556** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на директора на СДВР юрк. А. А. срещу Решение № 1215 от 14.03.2023 г. по АНД № 14110/2022 г. по описа на СРС, НО, 12-ти с-в, с което е отменен електронен фиш (ЕФ), серия Г, № 0032690/29.04.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4 във вр. с чл. 638, ал.1, т.2, вр. чл. 461, т.1 Кодекса на застраховането (КЗ) на „В-Мийт 2019“ ЕООД е била наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 КЗ.

В жалбата се навеждат твърдения, че при издаването на електронния фиш са спазени разпоредбите на чл. 188 и чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП. Сочи се, че административният орган правилно е приложил нормата на чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ, тъй като дружеството чрез своя законен представител е осъществило от обективна страна нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Моли решението на СРС да бъде отменено, а електронният фиш да бъде потвърден като законосъобразен.

Ответникът – В. В. -представител на дружеството „В-Мийт 2019“ ЕООД, не изразява становище по жалбата, не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност

на жалбата.

Административен съд – София - град, XXVIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 29.04.2021 г. бил издаден от СДВР електронен фиш за налагане на имуществена санкция Серия Г N 0032690, като в него нарушението било описано по следния начин: „на 29.04.2021 г. в 13:13 часа в [населено място], [улица]до бл. 32 с посока на движение от [улица]към бул. „К. М.-Л.“, като законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС, регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, установено с АТСС“. Нарушението било установено с автоматизирано техническо средство ТРК1-М 575. Нарушението било квалифицирано от контролния орган като такова по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и на основание чл. 638 , ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 , вр. чл. 461, т. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

За да отмени обжалвания електронен фиш, въззивният съд е приел, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. СРС е сключил, че нарушението е вменено във вина на физическо лице, в качеството му на законен представител на ЮЛ, като същевременно е наложена предвидената за нарушение, извършено от юридическо лице имуществена санкция.

Решението е правилно.

Съгласно сочените в ЕФ правни основания и в частност с разпоредбата на чл. 483, ал.1 от ЗК е вменено следното задължение: „Договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: 1. притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор;“.

Според чл. 638, ал. 4 от КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно ал.1, т.2 на чл.638 от КЗ на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага:

имуществена санкция от 2000 лв.– за юридическо лице или едноличен търговец. В нормата на чл. 461, т.1 от КЗ е визирано, че задължителни застраховки са: 1. "Гражданска отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, наричана по-нататък "задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

При тази правна рамка и при посоченото по-горе описание в ЕФ, касационният състав намира, че същият е незаконосъобразен. В самия електронен фиш е налице неяснота относно санкционируания субект, доколкото в същия е посочено, че В. В. като законен представител на ЮЛ, което е собственик на МПС, не е сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Същевременно е наложена имуществена санкция в размера, предвиден за юридически лица, съответстващ и на посоченото правно основание- чл.638, ал.1, т.2 КЗ. Самият ЕФ е озаглавен „Електронен фиш за налагане на имуществена санкция“. При това положение е неясно дали наказаното лице е физическото лице В. В. или дружеството „В-Мийт 2019“ ЕООД. Следва да се отбележи, че в случай, че е физическото лице В., то той безспорно не е собственик на автомобила, а такъв е търговското дружество. Освен това с ЕФ е наложена имуществена санкция, относима само и единствено за юридическите лица.

В допълнение, следва да се отбележи, че Кодексът на застраховането се явява специален законов акт спрямо ЗДвП, поради което щом в него изрично е предвидена "имуществена санкция" за юридическото лице при неключен застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, то е неприложима разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП и не следва, а и не може да се наложи "глоба" на законния представител на юридическото лице. Горното е безспорно видно от текста на разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, където е посочено, че член 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата не се прилага.

От страна на ответника по касационната жалба не са претендирани разноски, а такива не са и сторени от него в производството пред настоящата инстанция, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVIII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1215 от 14.03.2023 г. по АНД № 14110/2022 г. по описа на СРС, НО, 12-ти с-в.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.